

בס"ד

הַגְזֵדָה שֶׁל פֶּסָה

בְּשֻׁלֹב
סְפוּרֵי צְדִיקִים
עִם מָסָר

סדר בדיקת חמץ

יש נוהגים לומר קדם הבדיקה:

הריני מוכן ומזמן לקיים מצות עשה ולא תעשה של בדיקת חמץ לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בדחילו ורחימו על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו, ומעשה ידינו כוננה עלינו, ומעשה ידינו כוננהו:

ויברך קדם הבדיקה:

**ברוך אתה יהוה אלהינו
מלך העולם, אשר
קדשנו במצוותיו, וצונו על
בעור חמץ:**

”אשר קדשנו במצוותיו וצונו על בעור חמץ”

ר' שמעון וואלף לא היה עשיר כמו רוטשילד. הוא היה רוטשילד בעצמו!
הוא היה צאצא של המשפחה המפורסמת בעשרה המיוחד, ונהל את "בנק רוטשילד" בעיר פרנקפורט. לכן קראו לו "ברון". לא היינו מתפעלים מעשרו, אם לא היינו יודעים שרבי שמעון וואלף היה ירא שמים מפלג ומהדר במצוות. כנו אותו "הברון הצדיק". הוא פיר סכומים אדירים לצדקה ולחסד, וגם הקדיש הרבה משעותיו ללמוד התורה הקדושה.

באחזה רחבת ידים בעיר התנוססו שני הארמונות שלו.

שנים? למה שנים?

אַרמון ריק? פּשטיל אַה
הַבְּרוֹן צְרִיךְ אַרמון נאַט
וּרִיק? פֶּטַח אַסְתֵּת
עַם אֵיכָה סוּד...

הָאָחַד - אַרמון רחב יָדִים שָׁבוּ הַתְּגוּרָה
הַמְשֻׁפָּחָה שְׁלוֹ.

וְהַבֵּית הַשְּׁנִי? נְעוּל וּרִיק. יוֹם וְעוֹד יוֹם,
שְׁבוּעַ אַחַר שְׁבוּעַ. לָמָּה?

הָבָה נִתְּלוּהָ לְרַבִּי שְׁלֹמָה מְבַאבּוֹב בְּבִקּוּרוֹ

אַצֵּל רַבִּי שְׁמֵעוֹן וּוְאֵלֶּף רוֹטְשִׁילְד, וּנְגַלָּה אֶת הַסּוּד.

בְּאָחַד הַיָּמִים הַגִּיעַ רַבִּי שְׁלֹמָה מְבַאבּוֹב לְבִקּוּר אַצֵּל רַבִּי שְׁמֵעוֹן וּוְאֵלֶּף
רוֹטְשִׁילְד. 'הַבְּרוֹן הַצְּדִיק' הָרָאָה לְרַבִּי אֶת עֶשְׂרוֹ הַרוּחָנִי הָאֲמֵתִי,
אֶת בֵּית מְגוּרָיו שֶׁהֵכִיל כָּל מָה שְׁיִכּוֹל יְהוּדֵי יִרְאָ שְׁמִים לְרִצּוֹת:
בֵּית כְּנֻסֵת קֶטָן מְפָאָר שָׁבוּ יָשְׁבוּ כָּל הַיּוֹם עֲשָׂרָה יְהוּדִים וְלָמְדוּ
בְּהַתְמָדָה, מְקַבְּלִים אֶת שְׂכָרָם מִיַּד הַבְּרוֹן, מְקוּהָ טְהָרָה
מִיָּחַד וְאַפְלוֹ "חֲדָר הַתְּבוּדוֹת".

וְאָז הַגִּיעוּ אֶל גַּלַת הַכּוֹתֶרֶת - הַבֵּית הַנוֹסֵף, הַנְּעוּל.

הִבְרוֹן בִּקֵּשׁ מִכָּל הַמְּלָוִים לְנַעַר אֶת בְּגָדֵיהֶם הַיָּטֵב הַיָּטֵב. אַחַר כֵּן, חָלַץ
אֶת נַעְלָיו, הוֹצִיא מִתּוֹךְ מִטְפַּחַת קְשׁוּרָה מִפְתַּח, ו- פָּתַח אֶת הַדֶּלֶת.
מֵאַחֲרֵי הַדֶּלֶת הִמְתִּין לָהֶם בֵּית רִיק מִכָּל נֶפֶשׁ חַיָּה, וּמֵלֵא בְּכָל
הַדּוֹמְמִים הָאֶפְשָׁרִיִּים. דָּבַר לֹא חָסַר בּוֹ. בְּגָדִים בְּאַרְנוֹת וְכֵלִים
בְּטָרְקָלִין, וְאַפְלוֹ אַרְוֹן סִפְרִים גְּדוּשׁ. בֵּית מֵלֵא - וְרִיק.

מָה זֶה?

”אֶת הַבַּיִת הַזֶּה - בְּנִיתִי לְכָבוֹד פֶּסַח”, הִסְבִּיר הַבְּרוֹן. ”הֲרִי אֶסוּר
חִמְץ הוּא חֲמוּר מְאֹד, בַּל יֵרָאֶה וּבַל יִמְצָא! לָכֵן בְּנִיתִי לִי בַּיִת מִיַּחַד
לְחַג הַפֶּסַח. כָּל הַשָּׁנָה הוּא סָגוּר עַל מְנוּעוּל וּבְרִיחַ, שֶׁלֹּא יִכָּנס בּוֹ
אֶפְלוֹ אֶבֶק חִמְץ. בְּעֶרְב פֶּסַח אֲנַחְנוּ מַחְלִיפִים אֶת כָּל בְּגָדֵינוּ וְרִיק אֲזַ
נִכְנָסִים לְתוֹכוֹ. זֶה הַנְּקִיוֹן הַמְהֵדָר בְּיִתְרָה מֵהַחִמְץ! אֶת הָאֲחֻזָּה כְּלָה

